Rozwiązywanie układu równań liniowych metodą eliminacji Gaussa

1. Zastosowanie

[jedno zdanie nt. zastosowania, np.]

Procedura Gauss rozwiązuje układ równań liniowych Ax = b metodą eliminacji Gaussa z częściowym wyborem elementu podstawowego w zmiennopozycyjnej arytmetyce przedziałowej.

2. Opis metody

[tu pełny matematyczny opis metody na podstawie literatury]

3. Wywołanie procedury

[jeśli algorytm zaprogramowano w postaci funkcji, to punkt powinien mieć tytuł "wywołanie funkcji"; tu ma być instrukcja wywołania procedury lub funkcji, a nie nagłówek procedury lub funkcji, np.]

Gauss (n, a, b, x, st)

4. Dane

[niektóre z parametrów wywołania procedury lub funkcji są danymi, które krótko należy tu opisać, np.]

- n liczba równań układu,
- a tablica zawierająca wartości elementów macierzy A (element a[i,j] powinien zawierać wartość a_{ij} , gdzie i=1, 2, ..., n oraz j=1, 2, ..., n),
- b tablica zawierająca wartości składowych wektora b (element b[i] powinien zawierać wartość b_i , gdzie i = 1, 2, ..., n).

[Uwaga: Jeżeli w procedurze lub funkcji elementy tablic indeksowane są od zera, to należy to odpowiednio opisać. W takim przypadku opis np. tablicy a powinien w nawiasie zawierać tekst "element a[i,j] powinien zawierać wartość $a_{i+1,j+1}$, gdzie $i=0,1,\ldots,n-1$ oraz $j=0,1,\ldots,n-1$ ".]

5. Wynik

[Jeżeli w wyniku wykonania procedury lub funkcji otrzymujemy kilka wyników, to tytułem punktu powinno być "wyniki", np.]

x – tablica zwierająca rozwiązanie (element x[i] zawiera wartość x_i , gdzie i = 1, 2, ..., n). [Stosuje się uwaga podana w pkt. 4.]

6. Inne parametry

[Pewne parametry w wywołaniu procedury lub funkcji mogą spełniać rolę pomocniczą. Ponieważ wewnątrz procedury lub funkcji nie należy obsługiwać ewentualnych błędów, więc na pewno jeden z takich parametrów będzie określał status wykonania, np..]

st – zmienna, której w procedurze *Gauss* przypisuje się jedną z następujących wartości: 1, jeżeli n < 1,

- 2, jeżeli macierz układu jest osobliwa,
- 0, w przeciwnym przypadku (zakończenie normalne).

Uwaga: Jeżeli $st \neq 0$, to wartości elementów tablicy x nie są obliczane.

7. Typy parametrów

[Nie piszemy całych zdań, a tylko wymieniamy nazwę typu i po dwukropku wymieniamy parametry tego typu, np.]

Integer: n, st matrix: a vector: b, x

8. Identyfikatory nielokalne

[W procedurze lub funkcji należy unikać stosowania identyfikatorów nielokalnych, gdyż od użytkownika wymaga to dodatkowych deklaracji w jego programie. Czasami jest to jednak nieuniknione, np. identyfikatory *matrix* i *vector* występujące w pkt. 7, które w tym punkcie należy opisać, np.]

vector – nazwa typu jednowymiarowej tablicy dynamicznej o elementach typu *interval* zdefiniowanej następująco:

type vector = **array of** interval,

matrix – nazwa typu dwuwymiarowej tablicy dynamicznej o elementach typu *interval* zdefiniowanej następująco:

type matrix = array of array of interval.

[Uwaga: W przypadku tablic stosujemy tylko tablice dynamicznych (a nie statyczne). Dzięki temu jedynym ograniczeniem rozmiaru zadania będzie tylko dostępna pamięć komputera.]

9. Tekst procedury

[Oczywiście w przypadku funkcji tytułem punktu będzie "Tekst funkcji". Należy w tym miejscu zrobić *copy & paste* swojej procedury lub funkcji.]

10. Przykłady

[W tym punkcie należy podać co najmniej trzy przykłady: jeden z danymi w postaci liczb rzeczywistych, drugi z danymi w postaci przedziałów i trzeci z takimi danymi, dla których wykonanie procedury lub funkcji nie było możliwe, czyli zmienna *st* przyjęła wartość różną od zera, np.]

a) Układ równań:

$$3x_1 + x_2 + 6x_3 = 2$$
,
 $2x_1 + x_2 + 3x_3 = 7$,
 $x_1 + x_2 + x_3 = 4$.

[Dla każdego wyniku w postaci przedziału określamy także jego szerokość, przy czym w mantysie wystarczą trzy cyfry znaczące.]

b) Układ równań:

$$[2,98;3,01]x_1 + [0,99;1,02]x_2 + [6;6,02]x_3 = [1,95;2,02],$$

 $[1,97;2,02]x_1 + [0,98;1,01]x_2 + [2,99;3,02]x_3 = [6,95;7,01],$
 $[0,98;1,01]x_1 + [0,99;1,02]x_2 + [0,98;1,03]x_3 = [3,98;4,02].$

Dane:

n = 3, a[1, 1] = [2.98, 3.01], a[1, 2] = [0.99, 1.02], a[1, 3] = [6, 6.02], [...], b[3] = [3.98, 4.02]. Wyniki:

[...]

c) Układ równań:

$$x_1 + x_2 = 1,$$

$$x_1 + x_2 = 2.$$

Dane:

n = 2, a[1, 1] = 1, a[1, 2] = 1, a[2, 1] = 1, a[2, 2] = 1, b[1] = 1, b[2] = 2.

Wynik:

st = 2 (macierz układu jest osobliwa).